

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Alexandru Bogos în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 18 mai 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui:

Midoni Fiodor Gheorghe, născut la 21.04.1985, originar și locuitor în s. Costești, r-nul Ialoveni,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.04.2015 - 18.05.2016;

Instanța de apel: 20.06.2016 - 04.10.2016;

Instanța de recurs: 12.12.2016 - 25.01.2017.

C O N S T A T Ă

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 18 mai 2016, Midoni Fiodor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin.(1) și art. 287 alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa:

- în baza art. 151 alin. (1) Cod penal - 5 (cinci) ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal - 3 (trei) ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis;

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Midoni Fiodor i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 (șase) ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Sprîncean Vasile a fost admisă în principiu, lăsând ca asupra cuantumului să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la 08.02.2015, în jurul orelor 14.00, inculpatul Midoni Fiodor în timp ce se afla în ograda gospodăriei sale amplasate în sat. Costești, r-nul Ialoveni, fiind în stare de ebrietate alcoolică, observându-l pe vecinul său, cet. Sprîncean Vasile, care trecea pe stradă, în preajma gospodăriei acestuia, având scopul vătămării intenționate grave a integrității corporale,

din cauza unei neînțelegeri neînsemnate, inculpatul a luat din ogradă o țevă metalică și a ieșit în stradă, unde cu aceasta intenționat i-a aplicat lui Sprîncean Vasile multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, în special în regiunea piciorului drept, astfel doborându-l la pământ, acțiuni însoțite de cuvinte necenzurate, după care continuându-și acțiunile sale infracționale i-a mai aplicat încă câteva lovituri peste corp, astfel cauzându-i lui Sprîncean Vasile conform raportului de expertiză medico-legală nr.564D din 23.03.2015: fractura deschisă a osului tibial al gambei drepte în 1/3 superioară cu plagă la acest nivel, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă.

Tot el, Midoni Fiodor la 08.02.2015, în jurul orei 14.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul realizării intenției sale infracționale, îndreptate spre comiterea unui act de huliganism, aflându-se în loc public, pe una din străzile sat. Costești, r-nul Ialoveni, în fața gospodăriei sale, a inițiat un conflict cu vecinul său, Sprîncean Vasile, care trecea pe stradă și încălcând grosolan ordinea publică, intenționat din cauza unei neînțelegeri neînsemnate (precum că ultimul nu își leagă câinele, astfel acesta iese în drum și se repede la trecători), Midoni Fiodor manifestând obrăznicie deosebită, cu o țevă metalică pe care a luat-o din ogradă, i-a aplicat lui Sprîncean Vasile multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, în special în regiunea piciorului drept, astfel, doborându-l la pământ, acțiuni însoțite de cuvinte necenzurate, după care continuându-și acțiunile sale infracționale i-a mai aplicat încă câteva lovituri peste corp, astfel cauzându-i lui Sprîncean Vasile conform raportului de expertiză medico-legală nr.564 D din 23.03.2015: fractura deschisă a osului tibial al gambei drepte în 1/3 superioară cu plagă la acest nivel, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă.

Acțiunile inculpatului Midoni Fiodor au fost calificate în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății periculoase pentru viața unei persoane* și în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, după indicii calificativi *huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie, săvârșită de mai multe persoane, cu aplicarea unor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.*

3. Nefiind de acord cu sentința, apel în interesele inculpatului a declarat avocatul Bogos Alexandru, solicitând casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Midoni Fiodor să fie achitat pe art. 287 alin. (3) Cod penal - deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii, iar pe episodul de învinuire conform art. 151 alin.(1) Cod penal, să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, sub limita de 5 ani închisoare, iar în conformitate cu art. 90 Cod penal - pedeapsă să fie suspendată condiționat pe termen de 3 ani.

Apelantul consideră că acțiunile lui Midoni Fiodor nu întrunește elementul principal al laturii obiective al acțiunii de huliganism și anume încălcarea grosolană a ordinii publice ce exprimă vădită lipsă de respect față de societate. Astfel, lipsesc dovezi că inculpatul a încălcat grosolan ordinea publică, a exprimat o vădită lipsă de respect față de societate, deci în acțiunile lui nu există latura subiectivă a infracțiunii, ne fiind reținut cinismul sau obrăznicia deosebită, dorința săvârșirii acestor acțiuni și survenirea consecințelor.

Cât ține de episodul de învinuire în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, apelantul a menționat că deoarece inculpatul a recunoscut vina total, s-a căit sincer, s-a împăcat cu partea vătămată și a recuperat o parte din acțiunea civilă, instanța urma a aplica în privința lui Midoni Fiodor o pedeapsă mai blândă, inclusiv cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2016, s-a dispus admiterea apelului avocatului Bogos Alexandru în interesele inculpatului, casarea sentinței în partea condamnării lui Midoni Fiodor pe art. 287 alin. (3) Cod penal și a numirii pedepsei penale, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia:

Midoni Fiodor a fost achitat de sub învinuirea în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

S-a numit pedeapsa lui Midoni Fiodor pe art. 151 alin.(1) Cod penal sub formă de închisoare pe termen de 5 (cinci) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința s-a menținut.

4.1. În cadrul instanței de apel inculpatul, fiind legal citat de mai multe ori, nu s-a prezentat, astfel Colegiul ținând cont de părerea participanților la proces, care au fost de acord de a examina cauza în lipsa inculpatului, totodată ținând cont de faptul că interesele acestuia sunt reprezentate de apărătorul Bogos Alexandru, a hotărât examinarea apelului declarat în absența lui Midoni Fiodor, cu analiza și aprecierea declarațiilor lui date în instanța de fond. Mai mult, instanța a considerat imposibilă dispunerea aducerii silite a inculpatului în ședințele instanței de apel or, apelul este înaintat în interesele acestuia, iar în cazul dispunerii aducerii lui forțate în ședința de judecată, fiind legal citat, Colegiul îi v-a înrăutăți situația în propriul apel.

În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că instanța de fond la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod de procedură penală, constatând că:

prin rechizitoriu, Midoni Fiodor se învinuiește de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal în aceia că, la 08.02.2015, în jurul orei 14.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul realizării intenției sale infracționale, îndreptate spre comiterea unui act de huliganism, aflându-se în loc public, pe una din străzile sat. Costești, r-nul Ialoveni, în fața gospodăriei sale, a inițiat un conflict cu vecinul său, Sprîncean Vasile, care trecea pe stradă și încălcând grosolan ordinea publică, intenționat din cauza unei neînțelegeri neînsemnate (precum că ultimul nu își leagă câinele, astfel

acesta iese în drum și se repede la trecători), Midoni Fiodor manifestând obrăznicie deosebită, cu o țeavă metalică pe care a luat-o din ogradă, i-a aplicat lui Sprîncean Vasile multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, în special în regiunea piciorului drept, astfel, doborându-l la pământ, acțiuni însoțite de cuvinte necenzurate, după care continuându-și acțiunile sale infracționale i-a mai aplicat încă câteva lovituri peste corp, astfel cauzându-i lui Sprîncean Vasile conform raportului de expertiză medico-legală nr.564 D din 23.03.2015: fractura deschisă a osului tibial al gambei drepte în 1/3 superioară cu plagă la acest nivel, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă.

Instanța de judecată l-a condamnat pentru comiterea infracțiunii de huliganism, însă Colegiul ținând cont de prevederile legale, a constatat cu certitudine că Midoni Fiodor nu a săvârșit huliganismul agravat.

Aceste concluzii se confirmă prin întreaga sistemă de probe analizată și apreciată de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, inclusiv, declarațiile inculpatului care au fost considerate corespunzătoare adevărului, deoarece atât la urmărirea penală cât și în ședințele de judecată ultimul a făcut declarații consecvente, concludente, ele coroborând și cu declarațiile martorilor Puiu Maria și Sprîncean Lidia.

Totodată, analizând declarațiile părții vătămate Sprîncean Vasile și a martorului Sprîncean Lidia, Colegiul a conchis că ele corespund adevărului și confirmă că Midoni Gheorghe n-a săvârșit huliganismul agravat încriminat, adică n-a încălcat ordinea publică și n-a manifestat vădita lipsă de respect față de societate, ci l-a lovit doar o singură dată cu o țeavă de metal peste picior pe Sprîncean Vasile, cauzându-i vătămări corporale grave, iar în cazul dat acțiunile inculpatului urmau a fi calificate doar în baza art.151 alin.(1) Cod penal nu și în concurs cu art.287 alin.(3) Cod penal.

Referitor la probele scrise puse la baza sentinței de condamnare, Colegiul a relatat că nici acestea nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea huliganismului agravat, or, ele coroborează cu declarațiile lui Midoni Fiodor, a martorilor Puiu Maria și Sprîncean Lidia, declarațiile părții vătămate Sprîncean Vasile și celelalte probe analizate și apreciate de către Colegiul penal prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală care sunt utile, veridice, pertinente și corespunzătoare adevărului, constatându-se astfel că Midoni Fiodor, din cauza unei neînțelegeri, a avut ca scop doar să-l lovească pe Sprîncean Vasile cu o țeavă din metal, ceea ce a și făcut prin ce i-a cauzat vătămări intenționate grave a integrității corporale.

Reieșind din cele relatate, Colegiul a constatat cu certitudine că inculpatul nu a avut intenția și nu a demonstrat dorința să încalce ordinea publică sau să manifeste o deosebită lipsă de respect față de oricine, cât și față de Sprîncean Vasile, și nici n-a fost încălcată ordinea publică. Astfel, inculpatul l-a lovit cu o țeavă de metal peste picior pe partea vătămată o singură dată, în rezultatul relațiilor ostile dintre ei, nefiind încălcată ordinea publică. În situația dată, acțiunile inculpatului nu întrunesc elementul principal al laturii obiective al acțiunii de huliganism și anume încălcarea grosolană a ordinii publice

ce exprimă vădita lipsă de respect față de societate, iar instanța de fond, prin sentința de condamnare, nu a dovedit prin probele existente la materialele cauzei penale că Midoni Fiodor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Cât ține de pedeapsa stabilită inculpatului în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, Colegiul a menționat că acesta a săvârșit o infracțiune gravă intenționată în stare de ebrietate, i-a cauzat părții vătămate leziuni corporale grave, fracturându-i piciorul, și ținând cont de faptul că inculpatul are la întreținere un copil minor, a restituit parțial prejudiciul material părții vătămate, se caracterizează pozitiv la locul de trai, și nu are antecedente penale a conchis că reeducarea și corectarea acestuia poate avea loc doar cu privarea reală de libertate, prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea în penitenciare de tip semiînchis.

Totodată, Colegiul a considerat că prevederile art. 90 Cod penal, sunt inaplicabile la caz, or, circumstanțele atenuante au servit deja la reducerea pedepsei închisorii până la minimumul prevăzut de lege. Mai mult ca atât, Colegiul a ținut cont și de comportamentul inculpatului care se sustrage de la judecarea cauzei, deoarece fiind legal citat de mai multe ori nu s-a prezentat în ședințele de judecată.

5. Împotriva hotărârilor menționate avocatul Bogos Alexandru în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acestora, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care în privința inculpatului să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal și dispusă suspendarea executării pedepsei pe termen de 3 ani.

În susținerea recursului a indicat aceleași motive ca în cererea de apel expuse la **pct. 3** al prezentei decizii.

5.1. Pe marginea recursului declarat procurorul depune referință menționând că lipsesc temeiuri de casare a hotărârii atacate constatând inadmisibilitatea recursului declarat ca fiind vădit neîntemeiat deoarece instanța de apel menținând sentința în partea condamnării lui Midoni Fiodor în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, la pedeapsă cu închisoare, și-a argumentat detaliat soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal atestă că, recurentul declarând recursul ordinar, a invocat temeiurile stipulate în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care prevăd că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În acest sens Colegiul menționează că pct. 6) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală conține 5 temeiuri care pot fi invocate în recurs, însă recurentul nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs și prin ce se confirmă acestea, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă, prin urmare art. 427 alin.1 pct.6) Cod de procedură penală, a fost invocat de avocatul recurent declarativ, nespecificând care eroare prevăzută la pct.6) al articolului menționat a fost comisă de către instanța de apel.

Cercetând materialele cauzei, Colegiul penal constată că temeiurile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

La soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat cauza sub toate aspectele, probele prezentate de părți verificându-le și apreciindu-le just, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor și în mod întemeiat a menținut sentința în partea stabilirii pedepsei inculpatului.

După cum s-a menționat mai sus, Colegiul penal consideră că temeiurile pentru recurs semnalate nu sunt incidente în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat pe larg soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 76 și 77 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective se relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Astfel, conform alin. (1) art. 75 Cod penal *persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal.*

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanțele de fond au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, persoana celui vinovat, menționându-se că are la întreținere un copil minor, a restituit parțial prejudiciul material cauzat părții vătămate, la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat dar și de faptul comiterii infracțiunii în stare de ebrietate.

Prin urmare, Colegiul menționează că prevederile legale în această privință au fost respectate, iar criticile formulate de recurent în recurs sunt identice cu cele indicate în apel și au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, ori materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărârii recurate.

În urma circumstanțelor elucidate, instanța conchide că de fapt în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală la care face referință avocatul, deci, nu persistă temeiurile de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de fond și menținută de instanța de apel în limitele legii, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Alexandru Bogos în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui Midoni Fiodor, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 15 februarie 2017.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun